

Desuden bør Skibsføreren besørge Lodsartøiet til Lodsstationen eller betale Godtgjørelse efter Overenskomst.

De her givne Bestemmelser ere ligeledes anvendelige, naar Lodsningen betales efter Overenskomst, medmindre Andet er aftalt mellem Parterne.

Paa fremmede Steder bør vedkommende Konsul søge at hjælpe de derhen førte Lodsfer og Folk til deres Ret.

§ 37.

Naar der fra et Skib gjøres Signal efter Lods, men Skibsføreren, efter at Lodsen er gaaet Skibet indpæ eller har indfundet sig ved samme, ikke vil gjøre Brug af ham, skal Skibsføreren betale den udkaldte Lods dobbelt saa meget, som Lodsens Landsætningspenge i det vedkommende Reglement ere bestemte til.

Kommer Lodsen først til Skibet, efter at det er anført og Lodssignalet nedtaget, tilkommer der ham ikke nogen Betaling.

Naar Skibet ligger ved Land, og Lodsen efter Bestilling har indfundet sig ved samme for at udlodse det, men Skibsføreren ei vil gjøre Brug af ham, tilkommer der ham den i vedkommende Reglement herfor fastsatte Betaling.

§ 38.

Hvis et Skib under Udlodsningen fornødest Vindens Forandring bliver nødsaget til at søge tilbage til den Havn eller Ankerplads, hvorfra det er udgaaet, tilkommer der Lodsen kun Betaling for Udlodsningen, men ikke for Tilbagelodsningen.

Finder Lodsen det under Lodsningen nødvendigt midlertidig at søge Havn eller ankre, erlægges ingen Tillæggsbetaling for den derved forsøgte Lodsning.

Har Lodsen derimod med Skibsførerens Samtykke forladt Skibet, og Føreren fornødest Vindens Forandring eller af andre Aarsager vil søge Ankerplads eller Havn, og han desaarfag gjør Signal efter Lods, da skal denne, om det endog er den samme Lods, for Indlodsningen have fuld Betaling.

§ 39.

Høiere Lodsbetaling end den i Tarten fastsatte maa en Lods ei fordre eller modtage, undtagen i Tilfælde af Isgang, Storm eller saa haardt Veir, at Lodsen eller Lodsjerne maa sætte sig selv i Fare eller bruge mere end almindeligt Mandskab, eller Skibet er i synkefærdig Tilstand eller paa Grund af Tab af Anker eller Bestadigelse paa Skib og Gods er stædt i Fare for Fortis; thi da skal det være Lodsen eller Lodsjerne tilladt at tinge med Skibsføreren om Betalingen, men kunne de ikke blive enige om denne, skal Lodsen desuagtet af yderste Evne søge at bringe Skibet i Sikkerhed, og naar saadant er fæet, da strax af Retten forlange udnævnt 2 kyndige og villige Mænd, som skulle undersøge Sagen og skjønne, hvad Skibsføreren bør betale for Lodsningen. Er nogen af Parterne misfornøjet med det afgivne Skjøn, afgjøres Sagen ved Rettergang.

Lavere Lodspenge end de i Tarten fastsatte maa Lodsen ei modtage.

§ 40.

Lodsens Ret til Lodsbetaling bortfalder, naar der under Lodsningen tilfjætes Skibet Skade ved Paaseiling, Grundstøden m m., medmindre Lodsen godtgjør Tilstedeværelsen at færlike Omstændigheder, der undskyldte ham.